

౪

క్రుష్ణ శతకము

ఇచ్చయిత

భర్తు త్రై

ముద్దులు

కులాకట్టిన (ఇంగ్లీ) గ్రంత
సరస్వతి నం

శ్రీ కౌమేణ్ణర పబ్లికేషన్స్

పంటిం

ఆంకితం

ఈ నా ద్వితీయ కావ్యశుస్తమాన్ని భక్తితో

ఓ. జోచేటి విభ్రాత కులదీపకుండైన

ఘనమిదు సూరయ్య యేవనిత తండ్రిః
అన్నియ మహానీయ గుణానికేతన సుబ్ం

మాంబిక యే సాధ్వి కనుగుతల్లి

మనదానథర్మసతాంతర్యాసురక్తుండు

కామేశ్వరాభ్యుండేకాంత భర్త

పరమ పాత్రివత్స్త్రి భావంబుంగరుణ యే

కాంతామతల్లి యాకారగరిమ

ఛ. ఏ లలన యున్నతంపు టిల్లాలితనము

ధకణిలోఁ బెరసతుల కాదర్మమగును

యా జనని యున్నపూర్ణకు నంజలించి

అంకిత మొనమ్మ నీ గ్రంథ మధికభక్తి.

A.C.C. No. 178 ర్మత్తు

స వ్యాప

కు కు కు కు కు కు

కు కు కు

ఆ బిప్రాయ ము

వ్రష్టుతం శతకాలు ప్రధానంగా రెండు రకాలుగా విభజించవచ్చును. భక్తిరసప్రధానాలు, నీతి బోధకాలు. రామశతకం, కృష్ణశతకం, దాశరథిశతకం, ఈలాంటివిమొదటి తరగతిలో చేరతాయి. కుమారశతకం, సుమతీశతకం, వేమనశతకంమొదలయినవి రెండిరకంలో చేరతాయి. కానీ భక్తిరసప్రధానమైనవే హెచ్చుగా కనబడుతున్నాయి. ఏనిలో భక్త్యావేశాన్ని ఎంతగా రష్ణంచగలిగితే అంత హెచ్చుగా కొనియాడబడడతాయి. ఈ శాపకవి చి. కృష్ణ నాశిష్మృతు భక్త్యావేశపూరితుడు. కవితోత్సాహం ఏనిలో ఉకలు వేస్తూంది. భావప్రధానంగా చూచుకుంటూ ఒక ఆవేశంలో రచన సాగించేటప్పుడు చంధీనిచంధనలొకప్పుడు సదావచ్చ. ఆటి చోటు విస్తృతించతగ్గివి. ఈశతకం చదివిన కొద్ది ఇంకా చదవాలనిపించేటట్టంది. ఇంతకన్న శిష్యుని గురించిచెప్పటం ఆస్క్రస్తుతి అనిపించుకుంటుందేమో. ఈచిరంజీవికి జగన్మాత్యుగు పరాశక్తి, ఆయురారోగ్య భాగ్యము లందించి ఆనర్థ కవితాశక్తి సందచేసి మాత్రమూ సేవ చేయించుగాక యిని కోరుచున్నాను.

ఇట్లు

కవిభూవి ఆంద్ర జేమగిరిరావు

న త చ్ఛి వా య

శ్రీ

కృష్ణ శతకము

శ్రీకర! మనిమానసమో
దాకర! జతనీలనీరదశ్యామా! ॥
య్యైకాంతా హృదమ్య
శ్రీకేరవకైరవాప్తా! జేజేకప్పా!
భవి జ్గ్రివతపు వంశో
ద్భుత శాంత్రు నిగమ పురాణ పారంగతుని॥
కవివరుగురువేంకటరా
య, విఱుధవర్య గొలుతు ననయంబును కృప్పా!
వాణిని శాంత్రునిగమచయ
పాణినిఁ బద్మజురమణిని ప్రాకట సుగుణ
శ్రేణిని పన్నగసన్నిభ
వేణిని మృదుపలుకు లాసఁగ వేడెదు కృప్పా!
అసదృశ కవితా సృష్టులు
పస నొసరించియు వెలుంగు భాసుర కవిలో
క, సుథాకరులకు గ్రమ్యక్కి, ప
రసత శతకమును రచింతు రాఘాకృప్పా!

ఆదియిది యనగను కుదరని
 మదినోక సలత జెలఁగి యరమరకలు ఔటన్
 బెదరియు నుపుశమనమునకు
 మది యలరఁగ నిది నుడివెద మాధవకృష్ణా!

పాదోద్భవ గంగారులి
 మోదముతో శిరమునందుఁ బూనుటగాడే
 సాదృశహినమహమహిం
 మూ దారియగుచు వెలుఁగు నుమాపతి కృష్ణా!

సతి సుతీహిత జన జలచర
 యుతమగు సంసార పంకిలోదధిగడువు
 తత్త్వసంస్కృతి నోకా
 ప్రతిపత్తియు లేక మాకు వశమే కృష్ణా!

వైష్ణవమాయాగుణ వ
 రిష్టుత జాటఁగ నుమాపతిస్తున మాయా
 నిష్టాతు నోగ్రహినివై
 దృష్టత బాపవె విలాస ధుర్వ్యతుఁ గృష్ణా!

సిరిగల రోజులలోనన్
 హరినామ సృంగా గల్ల దద్ది హరించన
 దరిఁ జేరంజూతురు గద
 మరి దీనజనావనాఖ్య మహిమది కృష్ణా!

నిరతము నిశ్చల భక్తిని
 ఇగుచు భవబాధ విదశపరిధవయుతమో
 హరి పాదాంధోజాతత
 స్వరణాసక్తుడగు వాడె మాన్యము కృష్ణ!

 గోపు లుపనిషత్తు లరయ
 సీ విల దోగ్గు కిరీటియే దూడ మహా
 పావనగీతయ దుగ్గము
 దార్శనిన మోహమడఁగునట బ్రావెద కృష్ణ!

 దేహము నిత్యము గాదని
 యూహల నెఱిఁగియు గణింప నోపముగాదే
 మోహివహవివశీలమయి
 శ్రీహరి పాదారవింద దింతన కృష్ణ!

 విను తుర్పుణము బ్రహ్మము
 అనలము బ్రహ్మము, హవిస్సువది బ్రహ్మమగున్
 ఘనతర ఘలమది బ్రహ్మము
 యొనరించెడివాడు బ్రహ్మయునగును కృష్ణ!

 సర్వము బ్రహ్మమయంబగు
 నుర్విని కర్మమున బ్రహ్మయూహయునున్నన్
 దుర్విషయ విముఖుడైనను
 నుర్వర బ్రహ్మపద శాగ్రముందును కృష్ణ!

భవదీయాకృతి భయ, భ
క్రి, విధేయత లలర నిలిపి స్థిరముగ మదిలో
భవ పాశంబులు దేహిగ
సవినయమున సన్మతింతు సతతము కృష్ణా!

జ్ఞానికి సర్వము బ్రిహ్మము
తానొనరించెడి పనులును తత్త్వాతికినై
మానుగ బొందెదు ఫలమును
తానంకిత మెచ్చు నెపుడు దానికె కృష్ణా!

కాటము గదుపఁగ కర్మము
లోలి వటించు ఫలరక్తి నోదుబడఁ డెపుడున్
మేలును గీడును బొందం
జాలక పరమున కలియును జ్ఞానియు కృష్ణా!

ఈ మథమును జేయుదు నే
నీ మథఫలముగ గసుదు వనేక సుఖములన్
కామిత భోగముల మరఁగ
తామది నెంచును జడమతి తప్పక కృష్ణా!

జీవునిగ పెలుఁగువాడున్
దైవాంశమునై శరీరధరుఁడై యలమ్
“జీవోదేవ సనాతన”
భావము గ్రాహ్యము గదర శీభంకర కృష్ణా!

ఆన్మాము వెలియునయి న
 ర్యాత్ముంగ వెలుఁగుటఁజేసి ప్రాభవమున భూ
 తాత్ముండ వగుట నిల జర
 మాత్ముండనుచ విబుధవర్ణై లాశరె కృష్ణా!
 లీంగ మార్యాజేక్తిని
 గ్రాంచు చిన్నయు స్వయంపుకలికుఁడ వగుచున్
 సేలను నింగిని సన్నిఖట
 పాలియు నుంటివి పాగడపశ్చాం నిసు కృష్ణా!
 ఉహానాలుకు భూవనంబుల
 నుకరమునిడి దేసకి సత్రి యువరథుర్మాసక
 కుదిరితి వ్యాక్తి దానవె
 కుదురుకు చైద్రుపుడుషు సౌలువాగ కృష్ణా!
 క్షోత్రమయ్యైకు తత్త్వయు
 జ్యోత్సుల కవ్యం వెలింగికు క్షోత్రివు బుర
 జ్యోత్రినితేజోధారివి
 క్షోత్రిర్మయు తూపివిగద కుభాసర కృష్ణా!
 చూచుట సులభము మదిలోఁ
 జూచుట నేర్చిన సఱునను జూచుట క్రీలా
 దోచుట తసుదానే లోఁ
 జూచుటయేఁ, చూచుటకద చోద్యము కృష్ణా!
 విలువైనది విజానము
 స్తుతువైచది కాటుకాని చోద్యము నరజ

న్నులకే యథికారంబును
గలదు తెలియ తెలియఁగవలె ఘుషముగ కృష్ణ!

న తెలివిని తెలిసిన నిక
నే తరిఁ దెలియసగు దెలివి యిల చుగిలియు పో
దా తెలివిని తెలిసికొనుట
యే, తెలివియని తెలియవలె నెదలో కృష్ణ!

తగువారల వేడినపని
యగుఁగా సందరుని జూచి యూచించుటయున్
తగునే సర్వాధిపతివి
యగుటను నినేను నుతింతు సరయుము కృష్ణ!

దానులు వేరగు గమ్ముము
నారయ నొక్కఁఁ కనుగొన సభిషుత గతులనే
జేరుదు రవిశ్య మతముల
దానులు దోచివ విధముగ దచ్చెటు కృష్ణ!

కోయిల చేరని వనమును
ధీయతులుండని సభ కవిధీరులు సత్కాదా
నాయూరును ధరన్నాయము
జేయని దౌర్చ, పురి దగదు వసింహగ కృష్ణ!

పరసత నెఱుఁగని సానియు
వరవాక్కాతురిమలైని పండిత జనుదున్
పరితుష్టుల జేయని కవి
వరుడును రాణించరుగద్దా! వసుధను కృష్ణ!

భసమును విద్యుతు గలుఁగని
 మనుజని స్వజనులునుగూడ మనిషింపుగా
 ఫున విషదంషులు పటీ బెర
 నేన పన్నుగ లక్ష్మీమేమి? కేశవకృష్ణ!
 అతి గర్భిని గంచేయింపక
 సతీని బోధకును చుండ సహస్రార్థి సీకై
 పొతునకు బలుకక యింపుట
 దెఱ తుసిన శిక్షులు ముకుండ యూష్మ్య కృష్ణ!
 అతి వాచాలత గూడదు
 సతము ముఖావమున నంపు సత్పురూపు భూత్యు
 స్వితుగ దలంచును లోకము
 తత నిజము గ్రహింపలేమి తథ్యము కృష్ణ!
 పులుకు కొక్కిలి నీతులు
 గరపుట కడుతేలికయై ప్రశటుముగ తొనా
 చెరణార జూపుట క్రమ్యము
 కలి భయ హర! ప్రితభవహర! కారణ కృష్ణ!
 అల కాళీయుని శిరమున
 పలు విధముల నాట్యభీనయ పావన చౌదం
 బులు మదిఁబాయక గోత్సుద
 నిల భవబంధము బుదుగుగ నెంచియు కృష్ణ!
 శూరిహర రూప విశ్వేశవము
 నరముగ తెదని సైతఁగిరు స్వాంతములోసక్

హాసుడన నబిమానంబిల
 నురవగు నదియేమి చిత్తమో కద కృష్ణ!
 నానను నిరుత్తుర సమముగ
 చూససమున దలతుగాన మూనక నిస్సున
 నే సోపినటులఁ బొగడు
 మూనుగ గ్రహియించవయ్య మూర్ఖవ కృష్ణ!
 కెలలోఁ బొడఁగని శతకముఁ
 జలికించుట నరయ నీకు థక్కుల పాలు
 వలమాలిన గ్రహియను యనుచుఁ
 దలఁపగ వచ్చును మనమునఁ దపుక కృష్ణ!
 జనకుని మొర్కుగ సెగ్గిలు
 తనయుఁడు నడివీధినిబడి తడబడు సానిన
 జనకూరుమిఁ జేర వెఱపుఁ
 గను పిరికియుఁ బైకిరారు గదరా! కృష్ణ!
 పరుల థనమ్మును గుదుచుచు
 దూర నీయూరికి వటంచు దుందుకొప్పు
 చరియింతురు కొండఱు వురి
 సరుకుండని యూకేసిరెడి సంగతి కృష్ణ!
 శుదమున మెలఁగెడు థార్మ్మయు
 నెదురు జలఁకుచు నిరసించు నే సౌధరియుక్క
 కుదురుగ పాలీనొల్లని
 మొదమ్మ నవళ్యము విదుచుట బోలును కృష్ణ!

కుష్మిం గోసియు గాంచిన
 సత్కరముండదు మరేల నన్నిటీ నేనే
 దక్కుఁడనంచామ తులువ
 స్తుతి నెటు మందలింతు వీవో కృష్ణ!
 చిలిచినతోడన పలికిన
 తొలగును దొర తీవి యనచు దోర్గర్వమిలక్
 అలరఁగ పరథ్యానంబున
 మెలఁగెడు మందమతుండి మేదిని కృష్ణ!
 తెలసినవాడైనను మరిఁ
 తెలియనివాడైన బ్రితుకు తెచువులు దెలియున
 తెలిసియు తెలియని మూఢుఁడు
 తెలియక మిడిసిపదుచుండు తేలఁడు కృష్ణ!
 గిల్ల లు బెరకిన కుక్కను
 చిల్లలతోడనవసించు బెబ్బలిని యిలక్
 జిల్లర తిరుగుడు షురగిన
 చిల్లను నమ్ముదగదు రిహి భీకర కృష్ణ!
 జ్ఞానవిహినుఁడె ధారుణి
 దీనుఁడు ధన భోగ భాగ్య దివ్యసుఖములక్
 గానని నాఁడు దరిద్రుఁడు
 గానిల దీనుండుగాడు కదరా కృష్ణ!
 గోవింద కథా మధుర సు
 ధావరథారాసరక్కిఁ దవిలిషవాడే

పావన చారీతుడు దీ
 నావనభావన! ముకుంద! హరి శ్రీ కృష్ణ!
 చతురంభోదిపరీతవ
 సతి భూతల మెవ్వని నిజచరణాత్రయై
 వృత్తమై వెబుగొందెడు న
 య్యుతుల మహేమయుతు భజంత ననిశము కృష్ణ!
 పాలింపను లాలింప మొ
 రాలింపంగా సమస్తాఖ్యాద వీవే
 పాలింపవె శరణంటిని
 లాలింపవె యభయమచ్చి లలి శ్రీ కృష్ణ!
 కౌరను ధనధాన్యంబులు
 జీవను ఘన భాగభాగ్య సిరిసంపదపన
 గోరెద భవబంధంబుల
 జీతెడి పాదారవింద చింతన కృష్ణ!
 జలజాకర సలిలంబుల
 దశలహరీఫేన బుద్ధుసంబు లాదవి త
 జలమున కలియు గతిని ని
 ర్ముల స్మృతిని జీవులుండి మలఁగును కృష్ణ!
 శ్రీ రమణీ తుచ రంజిత
 సార సుగంధ మృదులిత తుహార నిమగ్న
 స్ఫుర్తిదార విలాస ప్ర
 కారా! శిర్మతజన భయహర కారణ కృష్ణ!

తారకము జటులతర సం
 నారవిదారక సుజన సన్నత ముని హృ
 వీరకము ముకుందు జుభా
 కారము గోరి వినుతింతు హరి శ్రీ కృష్ణ!
 పావన గీతా క్షీరము २१॥.५७॥
 దాయిన ధీరుడు కిరీటి ఘన్యాడు సమ్మాను
 తావక తత్త్వము దెలిసిన
 జోవును భవహాపహాశములుగడ కృష్ణ!
 నందయుచీదల నయనా ६.८.८.८
 నందకర! మునిజన హృద్యనజమోదకరా!
 సుందర విగ్రహ! హరి గో ల్లి. ८.८.८
 వింద! ముకుంద! వినుత ప్రివిక్రిమ కృష్ణ!
 శ్రీధర! కేళవ! వామవ!
 మాధవ! శౌరి! పురుషోత్తును! హరి! వృషి! కే
 ఛాధోత్తజ! మథుసూధన!
 సాధు జనావన! మునిజన సన్నత కృష్ణ!
 శ్రీసతి పాదము లొత్తుగ
 భాసుర కాంతులను కొస్తుభమణి వెలయు నా
 భీ పరసీజంబున విధి
 యూసీనుడ వనురగమన నలకద కృష్ణ!
 దయ్యము దయ్యముసంగా
 నెయ్యుడ వేరుం గతుగున యింటేని దుయ్యం

గయ్యాళి సతియ కదరా
 దయ్యము సుజనవినుతోన్నత చరణ! కృష్ణ!
 బాలుడ నీతులు జైప్పంగ
 జాలనుగాన వచియంతు శైశవ కేళి
 జాలము కరుణేంచియు నక్క
 పాలన జేయుము శితజన బాంధవ కృష్ణ!
 నేలను తినుటయు నేలన
 నేలయె నాలోన నుండు నేలనె గుఫుతుఁ
 జాల ఏకేమని నోటను
 నేలను జూవితె జననికి నెమ్ముది కృష్ణ!
 మాయల పుట్టగు దిట్టను
 మాయను గృమ్ముఁగ బహులను మరి కాపులన్
 మాయము జేసిన ధాతయె
 మాయంబడిపోడె మున్న మాధవ కృష్ణ!
 ప్రశ్నమారఁ చిలువఁ బంపిన
 మామను దరిఁజేరి చీరి ముడియఁగఁ గొట్ట
 నేనుమాత్రము ధర్మంబగు
 దామాదర! సీరషాకు! దయంగను కృష్ణ!
 వృక్షమ్మలు రెంటికి నిజ
 వక్క స్తులి మోపిడి చిరుపాపని లీలఁ
 దక్కతఁ దోసిన ఘేశ్వర
 సిత్తుతి ప్రాలవో జును జగదీశ్వర కృష్ణ!

నీఁచెటు సేసిన లీలలు
 మా విలఁ చిచ్చి పనులోను మాకును గేకు
 ఈ కైరుధ్వ మదేమటి?
 పావన చరణ! శ్రితజన భయహర! కృష్ణ!
 ఏంకారమయ స్వరూపా!
 శంకర వనభోద్మానమథసన్నితథావా
 పంకజనాథ! ప్రథిత, తు
 భంకరనామా! శ్రితజన భాంధవ కృష్ణ!
 జలకం బాడఁగబోవ
 స్నుల యుష్మారుని కరయుగ్మమందు ననతి కృపా
 కలిత స్వాంతుడవై లీ
 అల దర్శన మిావె కృప చెంఁగ కృష్ణ!
 ఈ రేడు జగము లేకెడి
 సారగుఱు సుతునిగఁ బాదవి సాకెనన యుకో
 దారమణి సుకృత మెస్నుఁగ
 సేరుదుమె విశ్వనాథ! నిర్మాణ కృష్ణ!
 బాధ్మణగల నలుమోముల
 బిడ్డకు స్తుప్పి విధమొల్ల వేళలఁ జెలిచే
 దొడ్డను వేమక బుట్టెనె
 బిడ్డగఁ బెరుగంగ గౌల్లపీతిని కృష్ణ!
 వెన్నుయు మిాగడ వెనగును
 నెన్నుఁగ పాలుసు గుడువంగ నిత్తరి మన్మి

యుస్తు చే హో! కాలబలిమి
 నిశ్చిను బంధించు నొక్కు నిచ్చులు కృష్ణ!
 పాలను ద్రుద్రావు మటంచును
 చాలఁగ పాలిచ్చు రాక్షస యువతి సపు గుణ
 లిలగ పాలను నిజ హో
 కాలను బీలిచ్చుతి వఁట తగునా హో కృష్ణ!
 ధనమది మిక్కెలి గూర్చిన
 జునా చావంతయు పెసు జని వచ్చునే? క
 ణ్ణేసఁ గేచలనుది జంజా
 ఈన దఱ్ప మరేఖి ప్రస్తుతంఁగ కృష్ణ!
 ధనమూర్జన సేసెకివే
 శను నాకిసలు మరణము హుళ్కిక్కి యటంము
 ఘన దాసధర్మముల వే
 శను రేపే జత్తునని దలఁపవలె కృష్ణ!
 పరకాంతల దల్లువలె
 సరయవలె నటందు? గోపికాంగనలను నె
 ట్లరసితి వీను నిజము నుడు
 పర గోపాల! యవినీతిఁ బరగవె కృష్ణ!
 కాలుఁడవై నిథల భువన
 పాలుఁడవై యల యశోద భాషిని సుకృతా
 జాలుఁడవై రేషలి గో
 పాలుఁడవై యలరు నిన్నుఁ కాడెదు కృష్ణ!

ప్రార్థయు సేవక నిరతము
 ప్రార్థించున ఉనుష కాంగ్రెస్ తప్పుటినై సన్
 కార్యము దశాక జనుగు న
 వార్యాబు హైవిచలము బడము కృష్ణ!
 మానవ పూర్విక మొదటే
 లేఖిచో హైవిచల ఫలించును మచిలో
 దీనిని దలాపక లేపని
 ప్రాస విషేషత తలఁతును చంపుము కృష్ణ!
 కృష్ణ కృతుగాంగా
 వర్తింపువు గాదె సత్యభాష్యాగ్రాం
 సుధ్వార్థిని బూషణ నారద
 మూర్తి నియంతగ నిలుషషే ముర్తి కృష్ణ!
 నారీవీపినిఁ ఇంగ్రీచిన
 థిసుఁడవంచును శర్యా నుతీంచితి పడి న
 ప్రాణియు గావకసున్నను
 నెరను సీమహిమ నమ్మి నిజముగ కృష్ణ!
 తెగుచఱుఁ ద్రాషు బిగీఁ
 చెంగఁ దగను సుమా! ముకుండ! సత్యరమ్య భూతు
 వఁగ చూమము భక్తుని స
 త్వగుణ విరాజిత గుణరహితా! హృష్ణ!
 అరిషద్వ్యరము జేయుము
 ధన ముక్కింద వుసొర్త పదద్వ్యయ నిజ సం

స్వరూప విషాదంగ నశక్యం
చిఖుకటమనఃబడితిని దయ నేఱుము కృష్ణా?

నాలుగు ఇధముల భక్తులు
జాలఁగ గొల్పెదరు నిన్ను జ్ఞానజిఘ్నిత్థల్
పాలిత కాములు నాస్తులు
గా లలితజ్ఞులు వచింతు ష్టోత్రలి కృష్ణా!
కామూతుర బద్ధిని మే
మే మాలిన్యం జీఖుంగ మెన్నుగ సత్య
స్తోమం బుడిగిన దెలియు న
దేహా యాయఁగ బలుకుము విష్ణుయు కృష్ణా?

పసఁ దెలియు బనులకు శివుని
యుసు కొల్పుచు పాలు బెచుగు లూరక గోల్పిలన
విసునుగ జ్ఞాదువు మరతుము
విసము గుషుమ సుఫుటనను వీసము కృష్ణా!

కస్తుల కాశ్చల చేతుల
సన్నుల మిన్ను లిల సైగ లాఙఁగ వనజ్ఞ
త్పున్నునకైసను దెలియునె
కస్తుల చేటులు విచిత్రకరమగు కృష్ణా!

దేహము ఛాశ్వర్త మంచను
మోహమునఁ దలచెడివారు మూర్ఖులు ధరణిన్
దేహము జోవుట నెక్కిగియు
మోహమున దచించవారు మూర్ఖులు కృష్ణా?

ఇతిము దలాషక మదిలో
 సతిము నిన్నె కొలిచెడి సత్యరుఘసకున్
 వితరణ లేకయె బంటుగ
 సతని విషవక చరియించు వటరా కృష్ణ!

ఓరిక లుడిగియు నాత్ము
 జేపిచి మనమును స్థిరముగ చింతన చేయ
 న్నెరుచు సత్యారుఘఁడే
 యానయ నారూఘఁడనగ నహ్మఁడు కృష్ణ!

భేదములేకను సర్వము
 నాది పురుషవరు స్వరూపమంచును మదిలో
 మోదించెడి సమదర్శన
 మేదుర భావము గలుగుట మేలగు కృష్ణ!

అదుపాజ్ఞలు లేకను దా
 జెదర దిరుగుమదిని విషయచింతల యైడలు
 గుదియించుచు నెమ్ముది నె
 మ్ముది దైవపరంబు సలుప మలగును కృష్ణ!

ఉపిరి వోయెడి వేళల
 నోపము ఫారినామై చింత నోసరింపంగా
 నా పరువంబువ కిష్టడే
 నీ పద సేవలు పలుప్రదు నెమ్ముది కృష్ణ!

జలమున బడు లవణకణము
 జలరూపము దాల్చుగతిని సర్వస్వము ని
 శ్చూల మనమున దైవార్పణ
 మిలఁ జేసెడి వాడె భక్తిఁఁఁఁఁగ కృష్ణ!

నమ్మిక గావలె మును గ
 ర్వమ్మది పోవలె ఎయి నరి వర్ణము దొలగుక్
 నెమ్మది భక్తి గుదురు న
 త్వమ్మది తెలిసిన పురుషుడు ధన్యము కృష్ణ!

తను తా నెఱిగియు కీర్ఁడిం
 చును మదిలో ముదమున మఱచును తసగతియుక్
 తనకే కోర్కెలు గలుగక
 నివ నారూఢస్తి నిల బరగును కృష్ణ!

వేదంబులు శాస్త్రంబులు
 దాదరి ముట్టఁ జదివియును తత్సారంజో
 ఆది విరాట్టు నెఱుగరు ప్రఁ
 సాదమున్న దిరుగు గరిట సంగతి కృష్ణ!

సనిబడి యేగియు నచ్చో
 టను శ్రీ తిరిగియు వచ్చుట మరచుగతి నే
 అను జన్మము దాల్చుతినని
 మనమున కెంచడు బురుషుడు మాయగ కృష్ణ

ప్రాన ర్ముచు దాతకు
 క్యాసెనిధానుండ ఏవు దృష్టము భీతిం
 ఇని శివ కేకవు తొకటి
 ఏ సణగినగాని తుక్కిగాముర కృష్ణ!

మిల్లినిం . 1749

చివ్వుము భవ్వుము మువిదన
 సేవ్యము నిఖల ఘవనతర క్రైయోప్రిథ బాం
 భవ్వుము వనణోదిభు శివ
 శ్రవ్యముగు సుబాక్కంతి ముది దలచెదు కృష్ణ!
 మీము - 529

విశ్వేశ్వరు, విశ్వాలయు **MAR**

విశ్వేతరు, విశ్వలోలు, విశ్వకారు
 విశ్వపతిని, విశ్వగతిని **ML . C=24**
 విశ్వుని, ఘన విశ్వమయుని వేడెము కృష్ణ!

కవితా మాధుర్య స్వధా
 వవధారలు దయనోసంగి వనిషులబోవు
 భవదీయాకృతి గౌలిచెద
 శపని గరుణగొని మొఱవిని వరయము కృష్ణ!

తత సత్కావితా ఘన ని
 ర్ముత భవ్యచరిత్రులందు మేలగు స్థానాం
 తత రఘ్వుతయు లేదుర
 షైకి నీ నామస్తుతి నిటుజేసితి కృష్ణ!

స్లప్పి సితి లయకారణ
 దుష్ట దురిత సంయుత భవ దుర్గతి హరణ
 శిష్ట జన వినుత చరణ
 సృష్టా నిమిషేంద్రీ వినుత చరణ కృష్ణ!

ఇది త్రీ చక్రవరం వేంకటరామరాయ గును కరుణాః ట్రాక్ష
 అభి కవితా థారేయ కాశ్యప సగోత్ర పవిత్ర కపిల
 వంశాంబుధీ సుధాకర త్రీ కామేశ్వరసూర్య
 నారాయణర్య ప్రియ మధ్యమ పుత్ర కృష్ణ
 శర్మ నామధేయ ప్రపణీత
 త్రీకృష్ణ శతకంబు
 ३० తత్త్వ సత్త !

